

† C A S I A N

*Din darul lui Dumnezeu,
Episcop al Dunării de Jos,*

*Prea cuvioșilor și prea cucernicilor slujitori
ai sfintelor altare și dreptcredincioșilor
frați și surori creștini din eparhia noastră,
har, pace, sănătate, comuniune deplină între noi toți
la sfintele sărbători ale Nașterii Mântuitorului,
Anului Nou și Bobotezei, iar de la noi,
duhovnicească urare de tot binele
și arhierească binecuvântare.*

Dreptmăritori creștini,

Ne întâlnim iarăși în sfintele noastre biserici și de aici în casele fiecăruia să cinstim, după toată cuviința și datina așa cum o facem generație după generație de două milenii, venirea Fiului lui Dumnezeu pe pământ, Prunc

dumnezeiesc, în peștera sărăcăcioasă și izolată de lume din Betleem. Așa a fost atunci, acum două mii de ani! Doar Maica Domnului singură dintre toți pământenii a participat, la chemarea lui Dumnezeu, la evenimentul cel mare al Nașterii Mântuitorului lumii. După ce a fost refuzată să se adăpostească în cetatea Betleemului de toți locuitorii timpului, precum o străină, pentru a naște dumnezeiește pe Hristos Domnul, a primit cu bucurie sălaşul vitelor, peștera. La venirea Sa în lume, Bunul Iisus a fost așezat în brațele calde ale dumnezeieștii Maici și apoi în ieslea dobitoacelor, de la care a primit minima căldură a unui locaș. După înțelegerea semnelor cerești, cântarea îngerilor și lumina stelei de la Betleem, păstorii din apropiere și-au adus ofrandă de cinstire, cei dintâi, prezența lor în staul. Toate acestea le știm că sunt adevărate, că s-au petrecut așa și nu altcum, atât din Sfintele Evanghelii, cât și din bogăția manifestărilor sufletești ale primilor creștini din Țara Sfântă, precum și din zestrea românească străbună, cu cele mai cuprinzătoare obiceiuri, datini și colinde. Pe cele mai multe din tradiții poate le mai țineți, pe altele, timpul nostru modern le-a eliminat așezând în locul lor, de Crăciun, alte manifestări, atât de lumești. Cu siguranță, însă, mulți sunteți bucuroși de a le redescoperi și reactualiza străvechile datini, prin voioșia, gingășia și curăția propriilor dumneavoastră copii sau nepoți, care frecvențează astăzi ora de religie în școală și se îmbogățesc și ne îmbogățesc spiritual an de an.

Prea iubiți bunici și părinți ai copiilor din vremea noastră,

Am evocat Nașterea Mântuitorului de acum două mii de ani, tocmai pentru a înțelege mai bine de ce este Crăciunul așa de mare și așa de sfânt pentru noi, cei de astăzi. Vă amintiți din scrisorile pastorale ale anilor trecuți că ne-am întâlnit prin credința și evlavia dumneavoastră la Sfânta Liturghie și la toate celelalte momente personale sau comunitare ale Nașterii Domnului și am reflectat la diferitele aspecte ale prezenței Pruncului Iisus în viața noastră, indiferent de vârstă și de starea socială. Toate aceste aspecte privind interpretarea sau înțelegerea Tainei prezenței lui Dumnezeu în lume, prin Nașterea Fiului Său cel iubit, de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, Maica Domnului, sunt necesare. Dar, cu bunăvoința dumneavoastră, vom încerca în puține cuvinte să reflectăm împreună la starea actuală a lumii noastre și mai ales la atitudinea contemporană față de „Betleemul“ casnic, adică față de familie, ca așezământ sfințit de Dumnezeu prin Sfânta Taină a Cununiei pentru a se naște prunci, tot ca daruri dumnezeiești.

Evident, nu se pot omite lipsurile materiale prin care trec tinerii familiști sau familiile cu mai mulți copii astăzi, în orașele și satele noastre, într-o perioadă grea și apăsătoare de progres spre o lume mai așezată, mai echilibrată și mai liberă. Dar nici nu vom lăsa să se petreacă, să se consume

dumnezeiescul din viața noastră numai și numai după criteriul bunurilor materiale, căci viața și persoana umană nu țin neapărat doar de datele lumești. Vă vom ruga să vedeți și frumosul, sublimul și miraculosul din primul gângurit și din deschiderea ochișorilor pruncului, ca scânteii ale Duhului Sfânt care pot, prin credință, să aprindă lumină în sufletele noastre și să ni-l arate chiar pe Iisus Prunc, în ieslea sărăcăcioasă a Betleemului, care i-a fost „Domnului casă” precum glăsuiește colindul!

Același mesaj îl repetă mai târziu Mântuitorul în Evanghelie: „*Lăsați copiii să vină la Mine!*” (Marcu 10, 14). Căci „*de nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția lui Dumnezeu*” (Matei 18, 3).

Așa se petrec faptele în familiile creștine adevărate. De acolo venim cei mai mulți și spre acele sacre înălțimi ale grijii părinților noștri față de noi năzuim cu toții astăzi, ca și după un paradis uneori pierdut printre noi!

Dar realitatea de zi cu zi, informațiile abundente din presă și mai ales întâlnirea atâtor cazuri de pervertire a sentimentelor, de ură, violență și de distrugere a vieții pruncului, ca și în vremea lui Irod, de prigonire și fugă a pruncului, ca și Iisus în Egipt, de identificare a „casei” copilului în stradă sau în insalubrele canalizări de la orașe, ne întristează profund chiar și astăzi când normal ar fi să-i avem pe toți aici cu părinții lor sau, dacă nu-i mai au, cu cei adoptivi. Dar nu este, din nefericire, peste tot așa. Este mai curând actual colindul care ne spune că:

„E sărbătoare și e joc
În casa ta acum,
Dar sunt bordeie fără foc,
Și mâine-i Moș Crăciun“.

Prea cinstiți părinți și iubiți creștini,

Dacă aceasta este starea lumii după două milenii de binecuvântare cerească și pe pământul nostru numit pe drept „Grădina Maicii Domnului“, atunci trebuie să ne trezim. „Vremea e să vă treziți“, spuneau bătrânii în colinde. Să ne regăsim locul de oameni gata să colindăm și noi spre a nu o mai lăsa pe fiica de astăzi a Maicii Domnului să umble din casă în casă pentru a-și hrăni copilașul sau să o rugăm pe aceeași soră tânără să nu-și părăsească odrasla, chiar dacă ar fi în starea de sărăcie a Peșterii Betleemului. Stelele luminoase ori scâncetul pruncului ne vor chema, ca și pe îngerii din ceruri, să-i aducem un minimum necesar, prin omenia și mila noastră de totdeauna.

Exemplele, câte sunt astăzi prin receptivitatea slujitorilor noștri harnici și miloși și mai cu seamă prin obolul și jertfa dumneavoastră, se constituie într-o rază de speranță egală cu raza stelei de la Betleem, la orizontul uneori trist al vieții noastre. Lângă așezămintele statului, unde se fac eforturi extraordinare pentru umanizarea condițiilor oferite copiilor nimănui, evident, neputându-se rezolva toate așa

ușor, apar așezămintele bisericești. Și în eparhie, la Galați, ne binecuvântează Dumnezeu cu un adevărat palat al copiilor orfani, o Vasiliadă autentică, unde călugărițe, voluntari ori persoane angajate oferă căldură creștină, educație aleasă și creștere frumoasă orfanilor. La Brăila s-a înființat o grădiniță; în alte locuri, mulți creștini și spre bucuria noastră preoți au înfiat copii, oferind astfel brațe materne și căldură părintească celor ce n-o mai pot primi de la propriii părinți, din diferite motive.

De curând, preoțimea eparhiei s-a întrunit în conferințe pe județe, la Galați și Brăila, de această dată și cu participarea efectivă a doamnelor preotese. Am admirat familia sănătoasă, am crezut în puterea exemplului ei de la preot la popor și ne-am legat o brumă de legitimă speranță pentru a fi urmată această atitudine de cât mai mulți creștini, întrucât observăm că majoritatea slujitorilor, fiind tineri și foarte tineri, au curajul să se lupte cu relele sociale, dintre care cel mai mare este indiferența sau violența față de copil.

S-a proiectat atunci înființarea de centre pentru identificarea cazurilor grave de copii mult încercați și de familii prea sărace și pentru analizarea acestor situații cu toți factorii administrativi, educaționali și de sănătate din parohii. V-am fi foarte recunoscători, dacă ați accepta să vă alăturați inițiativelor slujitorilor noștri în această privință și dacă v-ați pregăti să vă oferiți ajutorul după putere.

În anul ce vine vom avea noi alegeri de consilieri parohiali și de credincioase în comitetele parohiale. Ar fi

mai mult decât folositor dacă alegerea dumneavoastră în structurile parohiale, s-ar realiza și în funcție de oferta personală și de implicarea în rezolvarea acestei grele stări a copilului, în contextul social cunoscut, în toate parohiile.

Aceasta ar reprezenta o autentică actualizare a momentului Betleemului în viața noastră de zi cu zi. Cu orice copil ajutat să-și trăiască copilăria în normalitate, ferit de toate capcanele ce i le întinde indiferența lumii noastre, se face loc Pruncului Iisus în „peștera“ din sufletele și din casele noastre.

Astfel se reface familia și cu ea comunitatea creștină și imaginea noastră ca țară civilizată.

Să-I oferim Mântuitorului, așadar, chiar astăzi, loc în sufletele și în casele noastre, primindu-L „mititel și-nfășeșel /cu scutec de bumbăcel!“. Să-I simțim prezența, căldura și binecuvântarea, după cum și noi vom oferi căldură sufletească, prezență umană, un dar cât de mic și mai ales bucurie multă celor ce nu au pe nimeni care să-i bucure. Să dăruim tuturor bucurie „de la tinerețe/ pân-la bătrânețe“. Așa coboară Hristos în noi, între noi și rămâne cu noi.

Să vă rămână Domnul în sufletele încălzite de dragoste și de solidaritate creștinească. Să-L luați acasă! Să-L prezentați și prietenilor, dar și neprietenilor care încă nu L-au văzut. Este viu! Este lângă noi, la tot pasul. Ne spune: „*Întrucât ați făcut (bine) unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut*“ (Matei 25, 40).

Așa să facem, prea iubiți părinți și cinstiți frați și surori în Domnul, pretutindeni, în parohii și în mănăstiri.

În schimbul faptei generoase pentru semen, să ne dea Dumnezeu sănătate, pace, belșug de omenie, de frățietate și de cele necesare sufletelor și trupurilor noastre.

Ne vom regăsi în biserici, preoți și credincioși din toate parohiile eparhiei, în noaptea de la cumpăna dintre ani, spre a mulțumi pentru binefacerile anului ce a trecut și a binecuvânta, prin rugăciune, anul ce vine.

Din inimă, de Sfintele Sărbători, îmbrățișându-vă duhovnicește, vă urez:

La mulți și binecuvântați ani!

*Al vostru de tot binele doritor
și spre Hristos Domnul rugător,*

† Casian,
Episcopul Dunării de Jos